

მთავრობის განცხადება

წელიწადი I-
1907 წ.

თბილისი

პარასკევი
2 მარტი

№ 11

მიღება ხელის-მოწერა 1907 წ. ყოველდღიურ
პოლიტიკურ და სალიტერატურო გაზეთში

ჩვენ ცხოვრებაზე

აზიანის და ევლოშვილის მონაწილეობით.

გაზეთი ელბრება:

თბილისში:	ქალქ გარეთ:
წლიურად . 5 მ.	წლიურად . 6 მ.
ექვსი თვით . 3 "	ექვსი თვით . 3 = 50 კ.
ერთი თვით . 50 კ.	ერთი თვით . 60 "

ცალკე ნომერი 3 კაპ.

ხელის მოწერა მიიღება სტამბა „საქმე“-ში.
მისიის ქ. № 40.

ფოსტის ადრესი: Тифлиси „Члены Цховребя“. რედაქციის-ფოსტის ქ. № 88.

საქართველოს მთავრობის განცხადება

პროკლამაცია დიმიტრი მთავრისად

(წარმომადგენლის მიერ)

კვლევამ გამოავლინა ფრაქციონული ბრძოლა ერთი წლის წინათ „შემავრებულ სივრცეში“ გაერთიანებული პარტია დღეს ისევ გათავისუფლებული მიიღეს, და მტრით სერიოზული მომენტი გვიდგება. დღეს ვეღარ ვიტყვით, რომ ჩვენი ფრაქციები მართლაც იდეოლოგიურად გაერთიანებული ერთ პარტიის ორ ნაწილად წარმოადგენდნენ. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ფრაქციებმა დამოუკიდებლად გამოცხადეს დანიშნულება, ე. ი. დაუბრუნდნენ იმ მდგომარეობას, რომელშიც ერთი წლის წინათ იყავით. მაგალითებისათვის შორს არ დავტყუდებ წასვლა. თბილისისა და ქუთაისის გუბერნიებში ერთმა ფრაქციამ მეორეს სრული უნდობლობა გამოუცხადა—მეწვევებმა უარყვეს ღიაში დებულებებმა, თუმცა საარჩევნო კამპანია თავიდან ბოლომდე ერთად გაატარა ორივე ფრაქციამ. ასეთი განწყობილება ყოველ შემთხვევაში ამანაგურს აღარ გას. პეტერბურგში ეს ორი ფრაქცია იქამდე მივიდა, რომ კინაღამ ერთი მეორეს დაეჯახა არჩევნებში ე. ი. იქ, სადაც პარტიის საერთო გამოცხადება ანაზნაური კემ-მარტინა და სავალდებულო ყველა წევრისათვის. შემდეგ ამ ნიადაგზე გამოწვეულმა პოლიტიკამ იქამდე მიიყვანა საქმე, რომ პეტერბურგის კომიტეტიდან გამოვიდნენ მენშევიკები, რომელთაც არ ისურვეს უმრავლესობის დამორჩილება, თუნდ ღრუბით მაინც, მორავ წლიურ სივრცეში, რომლის მოწვევამდის სულ დიდი ერთი თვე-ღარ დარჩენილა. ამ გამწვავებულმა დამოკიდებულებამ საპარლამენტო ფრაქციაშიც იჩინა თავი და აი, 25 თებერვალს, პეტერბურგის დეპუტატთა საბჭომ გამაცხრა: ბალშევიკებსა და მენშევიკებს შორის ურთიერთობა ინდენით განწყვედა, რომ მოსალოდნელია ს.დ. ფრაქციის დაშლა (распадение). საპარლამენტო ფრაქციაში მენშევიკები მეტია; ფრაქცია მოქმედებს ცენტრალურ კომიტეტის ბელმდგანდობით, რომელიც იმავე მენშევიკებისაგან შედგება; მაშასადამე, აქ პარტიულ დისციპლინას აღარ ემორჩილებიან ბალშევიკები, თუ, რასაკვირველია, გაზეთდებულ არ არის საფეროს ცნობა. მაგრამ ამ ცნობაში მინიმალური დამოუკიდებელი არაფერია, ისეთი დღევანდელი განწყობილება. ყოველივე ეს ნიშნები კი არა, ნამდვილი დასაწყისია პარტიის გათიშვის, და თუ დასცილდა ამ გზით სვლა საქმეში მიმდინარეობას, მალე ფრაქციები დამოუკიდებელ პარტიებად გადაიქცევა. ეს კი მეტად საზარალო იქნება იმ პარტიულ კლასისთვის, რომელმაც ერთი ს.დ. პარტია აღიარა თავის შეთავაზებით და მას

მიანდო მისი წარმომადგენლობა სახელმწიფო დუმაში, საზიანო იქნება, რადგან გარდა გარეშე მტრებთან—ბრძოლისა მან უნდა აწარმოოს შინაური ომი, რაც მეტად ბევრ ძალასა და შრომას მოიწოდებს. პარტიალია, ამ ფრაქციონულ ბრძოლას ღრმა მიზეზები აქვს ჩვენის პარტიისა და თვით პროლეტარიატის ცხოვრების პირობებში, სრულიად დამოუკიდებელი კერძო წევრთა კაპრიზებისაგან და ამიტომ შეცდომიანება ვთავითაქ სალიტერატურო ჯოხზე არის ცლობათი, როგორც ეს ჩვენმა მცხოვრებმა გ. პლენარმა იჩინა, მაგრამ მეორეს მხრივ ისიც მართალია, რომ დამოკიდებულებათა გამწვავებაში დიდ როლს თამაშობს კერძო პირების ენგაზია დელდაც. რამდენადაც ეს გარემოება უწყობს ხელს პარტიის გათიშვას, იმდენად მისი შესუსტება თვით პარტიის წევრთა ხელშია, ხოლო, რადგანაც ჩვენი პარტიის წევრების დიდი უმრავლესობა შეგნებულ და მოწინავე მუშებია, საქმეც მუშების ხელშია. მუშებს არ შეუძლიან, რასაკვირველია, პარტიაში იდეოლოგიური ხმოების მოსპობა, არ შეუძლიანთ ყველა პარტიის წევრების გონება და თვალთახედვა ერთ შაბლონზე გამოიყვანონ, ეს არც სასურველია, მაგრამ მათ თავისი მშვიდობის ნებით და კატეგორიულ მოთხოვნით შეუძლიანთ ყველა წევრები დამოკიდებულ პარტიულ დისციპლინას და სავალდებულო გახადონ, როგორც ურთიერთის, ისე პარტიულ დაწესებულებათა მიმართ პარტიის ცნობა და საერთო გამოცხადების დროს, უპირობოდ მხრივ უმრავლესობის დამორჩილება. უამისოთ არ არის პარტია და თუ ეს შეუძლებელია გამადა, მართლაც სჯობს, რაც მოსაგონია მალე მოხდეს,—ხშირ გავიგონათ: დავეცი კაცისთვის გატეხილ სჯობს. მაგრამ ეს გათიშვა არ არის აუცილებელი. ნუთუ ჩვენ ფრაქციის შორის იმაზე მეტი განსხვავებაა, ვიდრე გერმანიის ბერნშტეინულმა და ბებელის მიმდევართა, ან კიდევ ანარქო-სოციალისტებს შორის? გერმანიის პარტიაში ყველა ისინი თავსდებან ერთად, და ჩვენში-კი ბალშევიკ-მენშევიკებიც იყოფიან! მართალია, რუსეთში და გერმანიაში დღეს სულ სხვადასხვა გვარა პირობებია,—ჩვენში რევოლუციურია, იქ კი ნორმალური ცხოვრება, მაგრამ სწორედ ეს გარემოება უფრო გავლენას შეიძლება მოქმედებს და შეერთებულ გამოცხადებას. იქ პროლეტარიატი მარტო კაპიტალს ებრძვის, ჩვენში კი ბრძოლა ერთად იმავე დროს, ორ ფლანგზე წარმოადგენს, ჩვენი პროლეტარიატი, როგორც უკიდურესი დემოკრატიული ელემენტი, ებრძვის ძველ ბოლიშევიკურ რეჟიმს და იმავედროს, როგორც გაყვლილ კლასის იბრძვის სოციალური რეფორმების-ვისაც. მდგომარეობა რთულდება, მაშასადამე გამოსვლიც უფრო შეთანხმებულია

საქირო ასე ფიქრობს თვით პროლეტარიატი, რომელსაც მოსწყინდა ფრაქციონული ბრძოლა, ბრძოლა არა მარტო იდეოლოგიური და აი, პეტერბურგის მუშების დამოუკიდებლად დაწყეს კოლექტივების შედგენა და გადაწყვეტის ხელშეწყობა პარტიის ორ ნაწილად გათიშვას. ჩვენ იმდენ გვაქვს, რომ პროლეტარიატი შესძლებს თავის სურვილის განხორციელებას აქაც, ისე როგორც მანვე შესძლო პარტიის შეერთება გასულ წელს, მაგრამ მაინც საქიროთ მიგვანია მოუწოდებით ამხანაგ მუშებს ენერგიულად ჩაერივნენ საქმეში. პირველი მოთხოვნა უნდა იქნეს აკრძალვა პარტიულ ორგანიზაციების გათიშვის სიხედაღე მაინც. აგრეთვე უნდა მოეთხოვოს საპარლამენტო პარტიის ყველა წევრებს, რომ მათ დაიკონ პარტიული დისციპლინა და შეთანხმებული იმოქმედონ. თუ გათიშვა აუცილებელია და თუ პროლეტარიატი ვერ შესძლებს შეთანხმებულ მოქმედებას, ვერ შესძლებს პარტიულ მუშათა დამორჩილებას, ხელზევ პარტიული სივრცე და იქ გამოირკვევ. მაშინ კი არაფერს აქვს უფლება უთანხმოება გათიშვამდე მიიყვანოს და მით შეთანხმების საქმე გააძელოს, ან შემუშავებული გახადოს. ყველაზე ნალებ ამის უფლება აქვს საპარლამენტო ფრაქციას, რადგან ყველა მისი წევრები არჩეულ არიან ღიაში როგორც ერთ მთელ ს.დ. პარტიის წევრები და არა ბალშევიკ-მენშევიკები. ასე უფროდ მათ არ ჩვეს პროლეტარიატი, გვლობა და წერილი ბურჟუაზია და ამის უფროდებოთ დატყუება ამჩნევითა არის უპარტიუტეაქმეობა იქნება.

ასე ვფიქრობთ ჩვენც და, ვგონია, წინააღმდეგ ვერაფერ დავებუტყუებ. საქართველოში მოთმინება მეთაურთა და ეს უნდა მოხსოვოს მათ ყველა კლასის პროლეტარებმა. მომენტი მეტად სერიოზულია და პროლეტარიატიც მეტად და სერიოზული უნდა მოეკიდოს საქმეს, ჩვენის აზრით ყოველი შეგნებული მუშა ჯერ სოციალდემოკრატიულ სოცლის თეს და შემდეგ ბალშევიკით, თუ მენშევიკით. აი, ამით შეუძლიანთ პარტიის ერთიანობა და, მივსა, ცდაც არ დაკლებდნენ. ერთი პროლეტარიატი და ერთი უნდა იყოს მისი პარტია—სოციალ-დემოკრატიული.

შავ-წყალა.

ს ა თ ა თ ბ ი რ უ ბ ი

ნიფორმაციონური ბიურო და სოც.დემოკრატიული ფრაქცია ღიაში. გულისწინდელმა დეპუტატმა პეტერბურგიდან გვამცხრა, რომ ღიაში სოც.დემ. ფრაქციამ, წინააღმდეგ თავის წინააღმდეგ დაწყებულიებისა, დადგინა: მიიღოს მონაწილეობა ღიაში ყველა ოპოზიციონ-

ური (ხაზს ჩვენ ვუსვით) ფრაქციების ინფორმაციონური ბიუროში, იმ პირობით კი, თუ ბიუროში ნაროდოვეცა (პოლიტნელი შევარძელდები) მონაწილეობას არ მიიღებენ. ეს ცნობა პირველ შემთხვევაში თითქმის დუგერგული ენგაზი-ბა მკითხველს, მაგრამ თუ საქმეს ჩაუვირებდა, აქ დაუეცრებელი არა არის რა; თუ მივიღებ შედეგობაში ყველა იმას, რაც წინეთ მოხდა, ეს სწორედ ასე უნდა მომხდარიყო. ამ ბიუროს ვითარება მოკლეთ ასეთია. მეორე დუმაში 200 მეტი დეპუტატი გვიდა კადეტებზე უფრო მეტაქტენ, მოუხდევით იმ გამოუ-თქმელ რეპრესიების, დენისა და სერა-ბის და კრიზისის განმარტებისა. მეორეს მხრივ კადეტების დეპუტატების რიცხვი ერთი ორით შემცირდა. ეს იმის უტყუარი ნიშანია არის. რომ ხალხის სულსკეთების გამოშატელებით კადეტების ჩათვლა შეუძლებელია, ხალხი, ე. ი. გაქვირებული გლეხობა და განსაკუთრებით ქალაქის პროლეტარიატი ნლო-ბას იმით უხვდება, ვინც მათ მოუღ მიწას და მთელ თავისუფლებას პარლამენტსა, ასეა თუ ისე, ასე თავის დაბრუნება საქმიან-ამართლებს. რა თქმა უნდა გარდა პრო-ლეტარიატის წარმომადგენლებისა—ს.დ.დემოკრატიის, გერმანულ-დემოკრატი-ბის შედეგობა მეტად ჭრელია, მაგ-რამ ყოველ შემთხვევაში ისინი არიან ხალხის ისეთ ნაწილის, ისეთ დემოკრატი-ბის წარმომადგენლები, რომლის დატმა-ყოფილება მხოლოდ რევოლუციის ბო-ლომდე მიყვანას შეუძლიან, რომელიც დემოკრატიის დასამარტებლად, ვიმეორებთ, ასეთ პირობებში, არა თუ საქირო, სავალდებულოც იყო, რომ ყველა მემარ-ტენ ფრაქციებს ფართობათ დეკრატით საქ-მე მოლოატე კადეტების წინააღმდეგ. განა კიდევ საქირო იმის განმარტება, რომ ლიბერალური ბურჟუაზია და დემოკრატიული ბურჟუაზია სულ სხვა და სხვა არის, მეტად რევოლუციის დროს. მაგრამ საქმე იმაშია, რომ დემოკრატიული ბურჟუაზიასაც არ აქვს ტრახებლ და სამუდამოთ გარკვეული გზა, რაც, სხვათა შორის, დამატკიც, პირველ დუმის დროს, ტრუდოიკების და გლეხთა კეში-რის ფრაქციების მაგალითმა. მია-უხდევით თავის რევოლუციონურ პ-დრეკილებისა, ისინი ზრიათ ავითონდნენ ისეთ ნაბიჯებს, რომლებიც სრულებით არ შეესაბამებოდა იმთ ინტერესებს, ისინი ხან პარჯივი იბრებოდნენ—კადეტებისაგან, ხან კი გადადიოდნენ მარტ-ნიკ—სოც.დემოკრატი. ფრაქციისკენ. ამ გამოკიდობამ და აგრეთვე გლეხების

*) რუდკო ს. სტეტი თანამება ავტორის პო-ნიკის.

რეალურმა ინტერესებმა ჩვენი ამხანაგები მოიყვანეს იმ დასკვნამდე, რომ საქართველოში ინტერესები არ არის. ამ დასკვნამდე რევოლუციის დროს, ამ დამოუკიდებელ მემარცხენე ელემენტების კადეტების გაუფრთხილებლობით განთავისუფლება. ამ გარემოებებში გამოიწვია ის, რომ პეტერბურგის სოც.დემოკრატ. ორგანიზაციებმა გადაწყვიტეს მემარცხენე პარტიებთან და ჯგუფებთან ღრმის არჩევნების დროს ტენიური შეკავშირება შეარჩვეულების და ლებორალურ ბურჟუაზიის წინააღმდეგ. ამხანაგი მენშევიკები წინააღმდეგნენ ასეთ ნაბიჯს, რადგანაც ეს ნაბიჯი კადეტების წინააღმდეგ გალაშქრების, რომელსაც ღილი ხანია მოლაპარაკება ჰქონდათ გამართული შეთანხმების (უფრო მართალი იქნება რომ ფაქტით: ბლოკის) მოსახლენით. ჩვენ ვიცით, თუ როგორ გათავდა ეს დავა. ბოლოს, ღრმის გახსნის შემდეგ, ბუნებრივად დაიწყო კიოხვა ყველა მემარცხენე, ე. ი. რევოლუციური ფრაქციების (გარდა კადეტებისა, რასაკვირველია) ინფორმაციონური ბიუროს დაარსების შესახებ, სადაც, ღრმის სხდომების წინ, სხდომებში ფრაქციები გააქცნობდნენ ერთმანეთს თავიანთ გარდაწყვეტილებებს, რევოლუციებს და სხვ. ამხანაგი ბიუროს დაარსება იმის თავიდან იყო რამოდენიმე მიზეზი, რომ ღრმის კადეტულ ბურჟუაზიის წინააღმდეგნების განთავისუფლება კადეტების ბევრმანისაგან შესაძლებელი შეეძენოდა. როგორც უნდა იქნებოდა, მენშევიკებმა ასეთ ბიუროს ეს სოც.დემოკრატულ დამოუკიდებელ ტაქტიკის უარყოფა, ეს ბიუროს მემარცხენე ბურჟუაზიულ ჯგუფებთან. ამიტომ ღრმის სოც.დემოკრატ. ფრაქციამ, რომელშიც უმრავლესობას მენშევიკები შეადგენენ, უარყო ასეთ ბიუროს მონაწილეობის მიღება, მიიჩნია რა იგი წინააღმდეგ ბლოკის სახელით. თბილისელ მენშევიკების ორგანო

„წინ“ ალტაუბით მიეგება ასეთ გადაწყვეტილებას, რადგანაც ამაში იგი ხედავდა სოც.დემოკრ. ფრაქციის დამოუკიდებელ ტაქტიკას. აფსუსს! ნეტა ეს ატყულებდნენ ამხ. მენშევიკები სიტყვა „დამოუკიდებლობით“. ჩვენ ხომ დიდი ხანია ვიცით, თუ რას ნიშნავს ეს „დამოუკიდებლობა“, ეს—კადეტების მანქანობა, იმით კუდათ გადაქცევა, და მეტი არაფერი. ამხ. მენშევიკები უარს ჰყოფენ მემარცხენია ინფორმაციონური ბიუროს მონაწილეობის მიღებას და იმეგდროს კადეტობას, პოლიტიკის შეზღუდვას, ინფორმაციონური ბიუროს იმპერიალურ უარყოფას მონაწილეობის მიღება, რომ იქიდან განდევნილი იყვნენ კადეტები. საშუალოდ ახლაც გამართლდა ჩვენი წინამოსაზრება: ტელეგრაფი უკვე გვაძნეობს, რომ სოც.დემოკრ. ფრაქციამ გადაწყვიტა მიიღოს მონაწილეობა ღრმის ყველა ოპოზიციონურ ფრაქციების ინფორმაციონური ბიუროს. რას ნიშნავს ეს? ბიუროს მონაწილეობის მიღება არ გარკვევს, იგი პროლეტარიატის ინტერესების დადასტურება, იგი სოც.დემოკრ. დამოუკიდებელ ტაქტიკის უარყოფა. მაგრამ ეს მხოლოდ მაშინ, როცა ასეთ ბიუროს კადეტები არ ღებულობენ მონაწილეობას. და აი, როცა ინფორმაციონური ბიუროს კადეტები მივიყვან, მაშინ ამხ. მენშევიკები იქ მონაწილეობის მიღებას საჭიროთ სთვლიან. აი ასე ჰქვია თურმე დამოუკიდებელ პოლიტიკის წარმოება! კადეტების გვეგონის განმტკიცება, იმით გავლენის გამოგება, აი, როცა ხელდენ ამხ. მენშევიკები პროლეტარიატის ინტერესების დაცვას! რა ცუდი, როცა კაცი ერთხელ ნამდვილ და მარჯვე გას გადასცემს!

სათათბიროს ბარათი

ქ. ნოვგოროდში 6,000 ქარხნის მე-შემსა სათათბიროს გახსნის დღეს დღე-ტარტ რომანოვს გაუგზავნეს დღეში, რომელშიც სხობოვ დიკოსს შეშათა ინტელუალ. ამ დღეს შესწავლის სწავლა და მუშაობა ყველა სასწავლებელში და სტამბებში. მრავალ ადგილას გაიმართა სა-მინერგები. მინერგებზე არკვევდნენ სა-თათბიროს მინერგებობას განათავისუფლებულ მოქალაქეებში. გაზიარებული კონკრეტული ამინსტრია, სოციალური დასჯის გაუმჯობესება, ყველა პირზე ყველა, მაგრამ „შეშავებული“ მძებრ, სტრუქტურა არ შეიქმნარა დღეუბანების თხრობა, ჩვენ გვაჩვენებენ? მოესმით ამ დროს ტუსა-გვარსა და დღეუბანების თხრობა, ჩვენ გვანერგდნენ. 5 მუშა გამაღებელი იყო სასიკვდილოდ. ესეც თქვენი სა-თათბიროს! დაქანის კოლოთი გადმოი-ძახეს მათ. ღვთისაყვანები და სახრის ბულები! მიგინებენ სათათბიროს შესა-ხვს გაიმართა ავტორები ქ. რევოლუცი-ორებზე, რომელთაგან, იოსებოვი, კოსტომა-ში, ევანგელისტოვში, კურსკი, კერ-წო, პოგოროვსკი, პენაში, ევლინ-ტოვარაძე ქ. რევოლუციის 1884 მოქალა-ქე მოაწერა მინერგებზე ხელი სათათბი-როს გასაგზავნ ტელეგრაფს. ყველა ამს კითხილით არ უტყუროდ ამინსტრია-მას. თითქმის ყველაფერ გააძლიერეს ქუ-ჩებში ჯარი და პოლიცია. კურსკი მე-შემსა და მოსწავლეებს მოიწოდეს ქუ-ჩაში გავლა. ქუჩაზე გაგზავნეს. ზოგი-ერთმა პარკოსებზე „პოლიციის შემო-წმენა“ მოულოდნელად ქ. პოკრო-ვსკი (სამარ. გუბ.) მღვდელმა უარი სთქვა პარკოსის გადახდაზე. ამინსტრია-სტრუქტურა ამოკლდა. ხალხმა შეატე-ვრა მღვდლის კარები და ძალით ილო-ცა დღეს შესანიშნავი ზოგიერთი დღის ქალაქებში, რომელშიც ენობილით აიან-თავის რევოლუციონერ ხასიათით, რკ

თებერვალს სრული სიწყნარე იყო. მაგ. ბაქოში, ოდესში, მინსკში, კიანოში, ევოლოვში, თბილისში. ექვ არაა მათ იტყვიან რა „შედგენ მოწყვეტა მკო-რეოდენ მიზნებსაც კი მთავრობისთვის ზარბაზნების გამოხატვით. ექვი არაა, ამ ადგილებში მთავრობის უფრო მაგრა მო-უქვრია მუხრუკი „პარლამენტის წევრთა ამომარჩევი“ მოქალაქეთათვის!

22 თებერვალს ქაეტარბურში მოხდა ვესტერგუზენის ქარხნის მუშების მიტენ-გი. დაესწრა 400 მუშა. ამავე დროს სხვა ადგილას გაიმართა პეტრო მიტენგი, დაესწრა 100 მუშა. გამოიტანეს რეზო-ლოცია, თხოულობები: ამინსტრია, სოც-დემოკრატების გაუმჯობესება, უფასოთ მი-ღების ჩამოთმევის და სხვ. რეზოლოც-ია გადგემა სათათბიროს ს. დ. ფრ-კოს. მიტენებზე დაესწრნენ სათათბი-როს წევრნი ს. დ. ბ. გორგონის ქარ-ხნის 2000 მუშის მიტენმა შედეგი რეზოლოცია გამოიტანა: „ჩვენ ტრო-ტის ქარხნის მუშები რიტხებ 2000 კაცი შევიკრიბებით მიტენზე. უფასოთ სალმის სოციალ-დემოკრატების დღეუბ-ტებს, წარმომადგენლებს პროლეტარია-ტის სახ. სათათბიროს. ამხანაგები! ჩვენ გვეკვრა, რომ თქვენ უარყოფთ რევოლუ-ციის მოლოდინე კადეტებთან უკუ-გვარს შეთანხმებას, ჩამოშორებით რა მათ გვარს შეთანხმებას გვლებობს და ქალაქის ღარიბ-ღატაკების წარმომადგენლებს, თქ-ვენ მაღლა და მტკიცეთ გეპირებათ ხელ-ში წითელი დროშის. დ... ჩვენ გვეკვრა, რომ შეუერთდეთ რა რევოლუციონერ გვლებობს პროლეტარიატს, ამავე დროს თქვენ დარბებთ მუშებს კლასის პარ-ტიათ, რომელიც წმინდათ უნდა იცო-დეს ფუტქს სავარა-შორო სოციალ-დემოკრატულ სწავლისას, რომელიც სწავლეს, აღრმავებს და აფართოვებს პროლეტარიატის კლასობრივ შეფასებას. ჩვენ ვიცით, რომ სათათბირო არ არის

ფელეგონი

ზორანი კაპოზიტია საბოლოს შესახებ.

(მუშა. სალმის წერილის გამო)

იმხარე ყოველგვარი საშუალება, რა-გინდ სამარცხენო და არა კულტურუ-ლი იყოს ის, ოღონდ კი დასაბრუნ მი-ზანს მიახლო! ასეთია ლოზუნგი ეხლ-ხან დაარსებულ „კავშირთა ცენტრ-ლურ საბჭოს“ დაუბინებელ მტრებისა. და როგორც ქვეით დაინახათ, საბჭოს „მეგობრები“ ამ ლოზუნგს არ ღალატობ-ნენ. ზებრი სიტყვით, თუ წერით, სულ იმას ქადაგებენ, რომ საბჭო არ არის იმიტომ, რომ შიგაშევიკები არ არიან, რომ ის ფრაქციულ ბრძოლის არება და სხ. დასაწყვეტელათი აღიეთ ეახ. „წინ“-ის მე-3—7 ნომრები და წაკითხეთ იქ საბჭოს საწინააღმდეგო მოთავსებული წერილები. მე ყველა წერილების გარ-ჩევის არ შეუდგენი. მე მინდა შეგებო-გაყვირო გავთუ „წინ“-ის მე-9 ნომრში დაბეჭდილ წერილს, რომელიც ეკუთვნ-ის მუშა სალმის „ბასარ“ კალამს. მუშა სალმო თავის წერილს იწყებს ზღაპრით და ათავებს უფარ წაშლის გამოჩნებით, რომელშიც საბჭოს იარები უნდა მორა-ჩინოს! რას მოგვიხატობს მუშა სალმო კავშირებისა და მათი საბჭოს შესახებ? აი რას ამბობს ის: „როგორც ვიცით თბილისში პროფესიონალური კავშირები სტიქიურათი არსდებოდნენ“-ო და სხ... კარგათ არა გცოდნია, შენმა მხეს თქვენ გეგონათ რაღანაც თქვენ არ ხელმძღვ-ნელობდით მათ დაარსებას და რადგანაც თქვენი თაოსნობით არ ხდებოდა მათი შედგენა, ამიტომ სტიქიურათი არსდებდნენ? იმეორებ: ძალიან გლახათ გცოდნია

ჩემო კარგო, და ვალდებული კი იყავი დამეხმარა ჯერ უფრო მკლდნეთათვის და ისე აეგოთ ხელში „კავშირები“ კალა-მი-სასტიკორო „სტიქიური“ დასაწყებათ! ნამდვილად როგორ ეწყობოდნენ პრო-ფესიონალური კავშირები? კავშირები ღებდნენ, თანახმა ამა თუ იმ ზოგოდ-ფარკო ანუ ამქრის მუშების სურვილი-სა, ამგვარათი-მიდოდნენ მუშების რჩე-ნებულნი მკლდენ, სანდო, სანდო კა-სტები კი მათთვის ისინი იყვნენ, ვინც მათში მუშაობდა და ავრანდნენ მუშების ხალხის მტრებთან დაუცხრომელ ბრძო-ლის საჭიროებას და იპატრებდნენ მთელი მუშების სახელით ამ თუ იმ ზა-ვოდ-ფარკოვში ორგანიზაციის მოსაწყუ-ბათ; იმართებოდა ადგილობრივი მუშე-ბის კრებები, სადაც უსხილენ ამხანა-გებს პრეოდ. კავშ. მინშენლობას, რომ-ლის შემდეგ ირჩეოდნენ კომისიის. ამ უკანასკნელს ავალდებდნენ კავშირის შე-დგენას. მერე ხელმოკრეთ ახდენდნენ კრებებს და ფართო მოხსენებას აკუთ-ნებდნენ. ფართო მუშათა მასაში კომისიის წევრები მათ მიერ შედგენილ წესდებს შესახებ; ყოველ პარაგრაფის მინშენ-ლობას არკვევდნენ, თვით მუშებშიც ცუ-ცხად მონაწილეობას იღებდნენ მუშე-ბის გადაწყვეტილებაში, გვერ-ავრე-ხლების შესწორა-შემატებით და სხ... ასე და ამგვარათ სდებოდა პროფესი-ონალური კავშირები. მაშ, მუშა სალმის მოთხრობა, ვითომ კავშირები სტიქიურათი, შემთხვევით-ადგებოდნენ, ზღაპარი ყოფილა, ვინა-ოდნ ამ საბჭოს სრულიად გაგებული, შედგენილათ კიდებდნენ ხელს ამხ. მუ-შები. ეს ერთი ზღაპარი.

შემდეგ მუშა სალმო ეხება საბჭოს დადების ისტორიას და წყრობით ამ-ბობს: „ამ სურვილის ე. ი. პროფესიო-ნალურ კავშირის შეფარების სიზღო-სისრულეში მოყვანა იდუ თავის თავზე მოსამსახურება საბჭოში“. მართალია. მერე აქ რა არის დასაბრუნის? ნუ თუ ის, რომ განიზრახა არსებულ კავშირ-ბის სურვილის განხორციელება და იეს-რა ეს ინიციატივა? ნუ თუ არ იცით ის უბრალო, ელემენტარული კავშირ-ტება, რომ, როდესაც რამე სპეციალ-თება საჭირო, აუცილებლათ ჯერ ვინ-მე პრეოდნა ნაბიჯი უნდა გადადგას ამ საბჭოს გაფრთხილებას, იმის დამოუკი-ლებოთ, ერთი კაცი იღებს ამ საბჭოს გაფრთხილებას თავზე, თუ მთელი კოლე-გია!!! მარა ეს არაფერია! ამას აპატებს წე-რლის ავტორი (რადგან ის მტრის-მტე-რულ-კეთილია!) მოსამსახურება საბჭოს, რომ მათ იისრეს ყველა კავშირების გა-დაჯავცა ერთი მორატე საერთო ცენ-ტრის შექმნით.

მარა, გვრ აპატებს ორგანიზაციულ კომისიის, რომელიც არჩეულ იყო არ-მედ როგორც გამოცდილი პირები. ასე-ღებდა მოსკოვში, ასე ღებდა პეტერბურ-გში, ასევე მოხდა ჩვენში. ეს მორატე ზღაპარი.

„კომისიაში გამატონდა ბალშევიზმი“-ამბობს მუშა სალმო—მე ვამბობ: კო-მისიაში გამატონდა ბალშევიზმი, არამედ კოდნა, საბჭოს გაკეთების წყურ-ვილი და უნარი. ამას ღალატებს მათი ზღაპრის ნაყოფი.—ცენტრალური საბჭო-გარდა ამისა, ასეთი საყვედური კომისი-ის წევრების აღდგენა პროფესიების დამკრე-ბაა. ვითომ დანარჩენ წევრებს თავი არ ებათ,

ლო? ერთი ვითომთი სერიოზულათ: დამოსაც ზემოთ დასახლებულ კომისია გამოცდილ კაცებს იწყებდა საორგანიზა-ციო კომისიაში საბჭოში, უსათუო ინტელიგენტ-ბალშევიკები ქონდა საბჭო, თუ მისთვის განუტრეგელი იყო, ოღონდ მკლდენ კი ყოველიყვენ ამ საბჭოსათ-ვის, ე. ი. ორგანიზაციის შექმნაში და წესდების შედგენაში? მე რომ მითხთ, ვიასაზღებთ უფრანდოთ, რომ მათი მო-წვევის მიზნზე სწორეთ მათი გამოცდი-ლება იყო, და არა მათი ბალშევიკობა-ჯერ ერთი იმიტომ, რომ იქ ბალშევი-კები გარდა მენშევიკი იყო. მეორეთ იმიტომ, რომ იქ ერთი ცხრიტ მიიწვიეს მენშევიკების წინააღმდეგ! მესამედ იმი-ტომ, რომ ყველა ცხენი მენშევიკ მუ-შების მოწყვეტილი იყვნენ. მერე ბატომ, აღმოჩნდა შიგ ინტელიგენტ ბალშევი-კები? იმიტომ, რომ პროფესიონალურ კავშირებში ისინი მუშაობდნენ უმტრეს-შემთხვევაში, იმით იტმობდნენ კომისიის წევრები და ისინი მიიპატრეს არა რო-გორც ინტელიგენტ-ბალშევიკები, რო-გორც ამას მუშა სალმო გვიამბობს, არა-მედ როგორც გამოცდილი პირები. ასე-ღებდა მოსკოვში, ასე ღებდა პეტერბურ-გში, ასევე მოხდა ჩვენში. ეს მორატე ზღაპარი.

„კომისიაში გამატონდა ბალშევიზმი“-ამბობს მუშა სალმო—მე ვამბობ: კო-მისიაში გამატონდა ბალშევიზმი, არამედ კოდნა, საბჭოს გაკეთების წყურ-ვილი და უნარი. ამას ღალატებს მათი ზღაპრის ნაყოფი.—ცენტრალური საბჭო-გარდა ამისა, ასეთი საყვედური კომისი-ის წევრების აღდგენა პროფესიების დამკრე-ბაა. ვითომ დანარჩენ წევრებს თავი არ ებათ,

[illegible]

